

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/689/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612203683
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612203683.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa W., so sídlom Q. XX, W., IČO XX XXX XXX, zastúpeného X., so sídlom Q. XX, W., IČO XX XXX XXX proti odporcovi F. O., bytom P. XXXX/X, F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu E., so sídlom F. XX, X., IČO XX XXX XXX, zastúpeného U. U. O., advokátom, so sídlom A. X, I. L., o zaplatenie 313,37 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, č.k. 5C/128/2012-76 zo dňa 20. februára 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 81,26 Eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol. Zároveň odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 31,32 Eur. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia 313,37 Eur s príslušenstvom, je dôvodný len čiastočne a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. O trovách konania vo vzťahu navrhovateľ a odporca rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na predmet konania a rozhodnutie súdu bol odporca v konaní pomerne úspešnejší (návrhu bolo vyhovené v časti o zaplatenie sumy 81,26 Eur s príslušenstvom a bol zamietnutý v časti o zaplatenie sumy 232,11 Eur s príslušenstvom), a preto mu vzniklo právo na pomernú náhradu trov konania. Keďže však odporca žiadny návrh na rozhodnutie o trovách konania nepodal a žiadne trovy konania mu ani nevyplývajú zo súdneho spisu, súd mu náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Nakoľko v časti uplatnenej sumy 232,11 Eur s príslušenstvom bol navrhovateľ zamietnutím návrhu pomerne neúspešnejší a právo na náhradu pomernej časti trov konania vzniklo odporcovi, vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil si náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Vzhľadom na to, že k čiastočnému zamietnutiu návrhu došlo z argumentačne obdobných dôvodov, ako ich vzniesol vedľajší účastník na strane odporcu, jeho náklady vynaložené na právnu pomoc považoval súd za vynaložené účelne. V prejednávanej veci preto vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vzniklo právo na pomernú náhradu trov konania voči navrhovateľovi. Z hľadiska náhrady trov konania bol navrhovateľ úspešný v časti o zaplatenie sumy 81,26 Eur, t. j. 25,93 %, v časti o zaplatenie sumy 232,11 Eur bol tak úspešný odporca, t. j. 74,07 %, preto odporcovi (resp. vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu) vzniklo právo na náhradu

48,14 % (74,07 % - 25,93 %) jeho účelne vynaložených trov. Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal súd z celej pôvodne uplatnenej sumy 313,37 Eur bez príslušenstva. Účelne vynaložené trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu tak pozostávajú z uplatnených trov právneho zastúpenia za dva úkony právnych služieb - 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 24,90 Eur spolu s režijným paušálom v sume 7,63 Eur a 2. vyjadrenie k návrhu v sume 24,90 Eur spolu s režijným paušálom v sume 7,63 Eur, spolu trovy konania vedľajšieho účastníka v sume 65,06 Eur, z ktorých 48,14 % predstavuje sumu 31,32 Eur.

Proti tomuto rozsudku v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby v napadnutej časti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania. Mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenia práva, pričom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/91/2012. Zdôraznil, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Poukázal na to, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Tým, že vedľajší účastník žiada trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Vedľajší účastník podľa názoru navrhovateľa vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Uvedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 1 a 2 O.s.p.) je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Súd musí mať vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Poukázal na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05.02.2013. S poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie NS SR zastával názor, že na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorý sa zúčastňujú konania, nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p. Považoval za potrebné poukázať na udelenú dotáciu Ministerstvom hospodárstva SR na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi. Uvedenými dotáciami podporuje ministerstvo odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľa a hradí výdavky spotrebiteľských združení.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa k podanému odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v medziach podaného odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti nebol napadnutý účastníkmi, nadobudol právoplatnosť, a preto krajský súd rozsudok okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Ust. § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Pokiaľ ide o rozsah náhrady trov konania, je v posudzovanom prípade potrebné vychádzať zo základnej zásady vyplývajúcej z ust. § 142 O.s.p., a to miery úspechu vo veci. Len ak má účastník plný úspech vo veci, prizná sa mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. celá náhrada trov konania. Ak mal účastník úspech len čiastočný, náhrada trov sa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. pomerne rozdelí, prípadne (ak úspech vyváži neúspech) súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa sa pri určení rozsahu trov konania týmito zásadami riadil.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia istiny vo výške 313,37 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa rozsudkom tomuto návrhu čiastočne vyhovel tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 81,26 Eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti tento návrh zamietol. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že odporca bol vo veci úspešnejší.

V zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. účastník, ktorý mal vo veci čiastočný úspech, má právo na pomernú náhradu trov konania v závislosti od rozdelenia náhrady trov konania súdom. V predmetnej veci pomer úspechu (74,07 %) a neúspechu (25,93 %) odporcu prevýšil pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa, a preto by odporcovi patrila vo vzťahu k navrhovateľovi náhrada trov konania v miere 48,14 % (74,07 % mínus 25,93 %). Odporca si však v konaní žiadne trovy neuplatnil a žiadne trovy konania mu ani zo spisu nevyplyvajú, preto mu súd ich náhradu nepriznal. Vzhľadom na prevažný úspech odporcu vo veci vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v pomere, v akom vzniklo samotnému odporcovi, t. j. 48,14 %.

Súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi priznal pomernú náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia. Náhrada trov mu bola priznaná z dôvodu čiastočného úspechu odporcu vo veci. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje.

Vedľajší účastník vstúpil do predmetného konania v záujme ochrany spotrebiteľa -odporcu, účelne a úspešne bránil v tomto konaní práva odporcu, na stranu ktorého do konania vstúpil. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania vstúpil a dňa 02.11.2012 doručil súdu prvého stupňa písomné vyjadrenie k danej veci (č.l. 68), v ktorom poukázal na dojednanú zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute poškodzujúcu spotrebiteľa. Následne súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom čiastočne návrh zamietol z argumentačne obdobných dôvodov, ako ich vzniesol vedľajší účastník, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Podľa názoru odvolacieho súdu aj vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia v danej veci považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Súd prvého stupňa preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu pomernú náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, a to v celkovej výške 31,32 Eur, predstavujúcej 48,14 % účelne vynaložených nákladov.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli, preto mu náhrada nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie   n i e   j e   p r í p u s t n é .